

Nr 310

Av herr Nordgren m. fl., angående avdrag vid beskattningen för vissa försäkringspremier.

(Lika lydande med motion nr 263 i Första kammaren)

Avdrag för premier för sjuk- eller olycksfallsförsäkring som icke tagits i samband med tjänst är i princip icke medgivet. Av sociala skäl har dock medgivits viss avdragsrätt för sådana premier, nämligen inom ramen för det s. k. försäkringsavdraget, vilket är maximerat för ogift skattskyldig till 400 kr. samt för äkta makar och s. k. ofullständiga familjer till sammanlagt 800 kr.

En löntagare kan emellertid reellt sett komma i åtnjutande av högre avdrag än enligt nyssnämnda maximibestämmelser. Arbetsgivaren svarar nämligen för den anställdes premier vad avser sjuk- och olycksfallsförsäkringen utom för den del som avser grundsjukpenning, sjukhusvård, reseersättning och läkemedelsrabatter. De belopp arbetsgivaren sålunda erlägger för den anställda utgör givetvis del av dennes lön. Han behöver emellertid inte deklarerera för denna inkomstdel, och han åtnjuter därför i princip avdragsrätt härför.

Den egna företagaren får själv betala hela sin premie för sjuk- och olycksfallsförsäkring, både den som motsvarar löntagarens premie och »arbetsgivarandelen». Båda dessa delar skall för hans del rymmas inom ramen för försäkringsavdraget. Följaktligen är han i detta avseende sämre ställd än löntagaren.

Eftersom arbetsgivarandelen i premien vad angår löntagare är avdragsgill för företaget, borde motsvarande anordning genomföras för egna företagare. Dessa borde alltså få rätt att å rörelsebilagan till sin självdeklaration göra avdrag för premierna för erforderliga kompletterande personliga sjuk- och olycksfallsförsäkringar. Motsvarande bör gälla i fråga om jordbrukarna.

Vi åberopar det anförda och hemställer,
att riksdagen måtte antaga följande

Förslag

till

*lag om ändrad lydelse av 46 § 2 mom. kommunalskattelagen
den 28 september 1928 (nr 370)*

Härigenom förordnas, att 46 § 2 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 skall erhålla följande ändrade lydelse.

46 §.

2 mom. I hemortskommunen äger skattskyldig, som varit här i riket bostatt under hela beskattningsåret, därjämte njuta avdrag:

1) för periodiskt — — — eller uppfostran;

2) för *dels* — — — omyndiga barn;

3 a) för sådan i slutlig eller tillkommande skatt ingående sjukförsäkringsavgift enligt lagen om allmän sjukförsäkring, som under beskattningsåret påförts den skattskyldige;

b) för premier och andra avgifter, som skattskyldig erlagt för försäkringar av följande slag, vilka ägas av honom själv eller, i förekommande fall, hans make eller hans omyndiga barn, nämligen kapitalförsäkring, arbetslöshetsförsäkring samt sådan sjuk- eller olycksfallsförsäkring, därunder inbegripen avgift till sjukkasse för begravningshjälp, som ej avses i 33 § och som ej utgör obligatorisk försäkring enligt lagen om allmän sjukförsäkring; samt

4) för belopp — — — 1 000 kronor.

Har skattskyldig — — — eller underhållsbidraget.

Därest skattskyldig — — — nämnda tid.

Avdrag, som i första stycket 3 b) här ovan avses, må ej för skattskyldig åtnjutas till högre belopp än 400 kronor; dock att, om skattskyldig under beskattningsåret varit gift och levt tillsammans med andra maken, ifrågasvarande avdrag för dem båda gemensamt må åtnjutas med högst 800 kronor. Avdrag med högst 800 kronor må vidare åtnjutas om skattskyldig under beskattningsåret varit ogift (varmed jämställes änka, änking eller frånskild) och haft hemmavarande barn under 16 år.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1964; dock att äldre bestämmelser alltjämt skola gälla vid 1964 års taxering samt i fråga om eftertaxering för år 1964 eller tidigare år.

Stockholm den 24 januari 1963

Hans Nordgren

Gösta Darlin

Gösta Bohman

Erik Magnusson

Carl Eric Hedin

M. Berglund

i Tumhult

F.-A. Hamilton

Alf Wennerfors

Olle Westberg